

οὐ λέγουσιν. εἰ μὴ γὰρ ἦν κτημάτων χάρις ἂν κοινώνησαν καὶ συμῆλλον, τοσούτων μετέ-
 χροισ τῆς πόλεως, ὅσοντες καὶ τῆς κτήσεως.
 ἄλλ' ὁ ἦν ὀλιγαρχικῶν λόγος διέειν αὐτοὺς
 εἰν. εἰ γὰρ ἦν δικαίον ἴσον μετέχειν ἦν ἕκαστον
 μῶν ἢ εἰσενέγκαντα μίαν μῖαν, τὸ δὲν τὸ
 λοιπὸν παῖν, ἔτε τ' ἐξ ἀρχῆς, ἔτε ἦν ὅπρηγο-
 ρῶν. εἰ δὲ μήτε τῷ ζῆν μόνον ἕνεκεν, ἀλλὰ
 μᾶλλον τῷ δὲ ζῆν καὶ γὰρ αὐτοῦλον καὶ τ' ἄλ-
 λων ζώων ἡ πόλις νῦν δὲ ἐστὶ, διὰ τὸ μὴ
 μετέχειν δὲ δαιμονίας μηδὲ τῷ ζῆν καὶ ἑσφά-
 ρισιν· μὴ τε συμμαχίας ἕνεκεν, ὅπως ἑσφά-
 ρισθεν ἀδικώταται, μήτε διὰ τὰς ἀλλαγὰς
 καὶ ἢ χεῖρον ἢ ἑσφάρα ἀλλήλοισ, καὶ γὰρ αὐτὸ
 Τυρρῶν καὶ Καρχηδόνιοι, καὶ παύσει οἱς ὅτι σύμ-
 βολα ἑσφάρα ἀλλήλοισ, ὡς μᾶς αὐτὸν πολίται πό-
 λεως ἦσαν. εἰ σὶ γοῦν αὐτοῖς σωθῆσαι ἑσφά-
 ρισ εἰσπαροῦν καὶ σύμβολα ἑσφάρα τῷ μὴ
 ἀδικεῖν, καὶ γοῦν ἑσφάρα συμμαχίας. ἀλλ'
 ἔτε ἀρχὴ πᾶσιν ὅτι τοῖς κοινὰ καὶ δεσπῶ-
 σιν, ἀλλ' ἔτεται παρ' ἑκατέρω, οὐτε τῷ πό-
 λεως τινος ἦν δὲ φροντίζουσιν ἄτεροι τοῖς ἐ-
 τέροις, οὐδ' ὅπως μηδεὶς ἀδικος ἔσται ἦν
 ἑσφάρα τῷ σωθῆσαι, μηδὲ μοχθηρίαν [ἔξτε
 μηδεμίαν,] ἀλλὰ μόνον ὅπως μηδὲν ἀδι-
 κήσοσιν ἀλλήλοισ. ἑσφάρα δὲ ἀρετῆς καὶ κακίας
 πολιτικῆς διασκευοῦσιν ὅσοι φροντίζουσιν
 ὀνομασίας, ἢ καὶ φανερόν, ὅτι δὴ ἑσφάρα ἀρετῆς
 ὅπρημῆς ἦν τῷ ἄς ἀληθῶς ὀνομαζομένη
 πόλει, μὴ λόγος χάρις, γίνεται γὰρ ἡ κοινονία
 συμμαχία ἦν ἄλλων τῶν διαφέρουσα
 μόνον, ἦν ἄποθεν συμμαχίον· καὶ ὁ νόμος
 σωθῆσαι, καὶ καὶ ἀτάκτῳ ἦν Λυκόφρον ὁ σο-
 φιστής, ἔργων τῆς ἀλλήλοισ ἦν δικαίον, ἀλλ'
 οὐχ οἷος ποιεῖν ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις τοῖς
 πολίταις, ὅτι δὲ τῶν ἔχει τὸν τρόπον, φανε-
 ρόν. εἰ γὰρ τις καὶ σωθῆσαι τοῖς τόποις εἰς ἕν,
 ὡςτε ἀπὸ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως καὶ Κο-
 ρινθίων τοῖς τέχασιν, ὅμως οὐ μίαν πόλιν
 εὐδὲ εἰ ἑσφάρα ἀλλήλοισ ὅπρημῆς ποιή-
 σαμνο· καὶ τοῖς τῶν ἦν ἑσφάρα τῶν πόλεως
 κοινωνιμάτων ὅσιν. ὁμοίως δὲ οὐδ' εἰ τι-
 νες εἰκοίεν χωρὶς μὴ, μὴ μὴ τοῖς τοσού-
 τον ἄποθεν, ὡςτε μὴ κοινονεῖν, ἀλλ' εἰ ἦ-
 σαι αὐτοῖς νόμος, τῷ μὴ σφάρα αὐτοῖς ἀδι-
 κῶν ἑσφάρα τῶν μεταδόσης· οἷον, εἰ ὁ μὴ εἶν τέκ-
 των, ὁ δὲ γοῦν ὅσιν ὅσιν ὅσιν, ὁ δὲ ἄλλο
 τι τοῦτον, καὶ τὸ πλῆθος εἶν μῶς, μὴ μὴ τοῖς κοινονεῖν ἄλλου μηδεὶς ἢ ἦν τοιούτων,

A non dicunt. Si enim possessionum gratia
 societatem iniissent, atque vna conuenis-
 sent, tantum caperent ciuitatis, quantum
 possessionis. itaque ratio illa valeret, quæ
 est paucorum potetium, qui aiunt nõ esse
 iustum, vt qui vnam contulit, tantum par-
 ticipet de centum minis, quantum is qui
 contulit omne reliquum: neque de iis quæ
 ab initio, neque ab iis quæ postea superue-
 niunt. Quod si non viuendi solum gratia,
 sed magis bene viuendi (nam sic feruor,
 B sed aliorum animalium ciuitas esse pos-
 set: quod non est ex eo, quia felicitatis
 non sunt capacia, nec viuendi secundum
 electionem) neque Societatis gratia belli-
 ca, ne à aliorum iniuria afficiantur: ne-
 que propter commercia ac mutuam vtili-
 tatem: nam sic Tusci & Carthaginenses,
 & omnes ij quibus est commercium inui-
 cem tanquam ciues essent vnus ciuitatis:
 C sunt nempe illis fœdera circa res impor-
 tandas & pacta, ne iniuria afficiantur, &
 scripturæ circa mutuum bellorum socie-
 tatem. sed neque magistratus communes
 his deputati sunt: verum alij apud alios.
 nec quales esse oportet alteri de alteris
 cogitant. neque vt nemo eorum iniustus
 sit, qui sub fœdere comprehendantur, ne-
 que vt prauitatem nullam habeant, sed so-
 lum vt non inuicem se iniuria afficiant.
 D At enim de virtute ac vitio publicè cogit-
 ant, quicunque curam habent bene insti-
 tuendi ciuitatem. Ex quo manifestum est,
 de virtute curam esse habendam ei, quæ
 reuera ciuitas sit nominanda, non oratio-
 nis gratia, nam sic communicatio societas
 aliorum ad bellum, loco solum differens
 ab aliis sociis longè existentibus. & lex pa-
 ctio, vt ait Lycophron Sophista, fidei usfor
 inuicem iustus, sed non talis, vt bonus
 E & iustus ciues efficiat. Et quod ita se ha-
 beat patet. nam si quis coniungat loca in
 vnum: vt Megarensum Corinthiorumque
 ciuitas sese inuicem contingant mœni-
 bus, nihilominus vna non erit ciuitas: nec
 si simul coniugia inean: quanquam hoc
 vnum sit de his communibus, quæ pro-
 priè sunt ciuitatum. Eodemque modo si
 qui habitent separati quidem, non tamen
 F ita longè vt nequeant simul communica-
 re, legesque habeant, iniuriam sibi inui-
 cem in commerciis prohibendi: ceu si v-
 nus faber, alter agricola, alter furor, al-
 ter aliquis huiusmodi foret, essentque
 hi decem millia numero, nec aliæ eis
 forent communiones, nisi talium rerum,